

Daniel Kitabı - Yüz Altmışıncı Nömrə

Danielin Son Görümünün Peyğəmbərlik Əhəmiyyəti: Axır Günlər üçün Həqiqətin Aşkara Çıxarılması

Jeff Pippenger

2024-03-26

Daniel onuncu fəsildə əbədi Müjdənin üçmərhləli prosesi vasitəsilə matəm günlərindən dirildilmiş kimi təqdim olunur. Sonra Cəbrail Danielə on birinci fəslin peyğəmbərlik tarixini verir və bununla da böyük Hiddekel çayının nurunun tarixini müəyyənləşdirir.

“Allahın Kəlamının çox daha yaxından tədqiqinə ehtiyac vardır. Xüsusilə Daniyel və Vəhy kitablarına, işimizin tarixində indiyədək heç vaxt olmadığı dərəcədə diqqət yetirilməlidir. Roma hakimiyyəti və papalıq barəsində bəzi mövzularda daha az danışa bilərik, lakin Allahın Ruhunun ilhamı altında peyğəmbərlərin və həvarilərin yazdıqlarına diqqəti yönəltməliyik. Müqəddəs Ruh həm peyğəmbərliyin verilməsində, həm də təsvir olunan hadisələrdə hər şeyi elə tənzimləmişdir ki, insan amili göz önündə saxlanılmasın, Məsihdə gizlənsin, göylərin Rəbbi olan Allah və Onun Qanunu isə ucaldılsın.

“Daniel kitabını oxuyun. Orada təmsil olunan padşahlıqların tarixini nöqtə-nöqtə xatırlayın. Dövlət adamlarına, məclislərə, qüdrətli ordulara baxın və görün ki, Allah insanların qürurunu alçaltmaq və bəşəri şöhrəti torpağa sərmək üçün necə fəaliyyət göstərmişdir. Yalnız Allah böyük kimi təqdim olunur. Peyğəmbərin görüntüsündə O, bir qüdrətli hökmdarı devirdiyi və başqasını taxta çıxardığı halda görünür. O, kainatın Hökmdarı, əbədi Padşahlığını qurmaq üzrə olan, Qədim Günlər Olan, yaşayan Allah, bütün hikmətin Mənbəyi, bu günün Hakimi, gələcəyin Aşkarlayıcısı kimi aşkar edilir. Oxuyun və anlayın ki, insan öz canını puçluğa qaldırarkən necə yoxsul, necə zəif, necə qısamüddətli, necə yanılan, necə də günahkardır.”

“Müqəddəs Ruh Yeşaya vasitəsilə diqqətin başlıca obyektini kimi bizi Allaha, yaşayan Allaha—Məsihdə aşkar olunmuş Allaha yönəldir. ‘Çünki bizə bir uşaq doğuldu, bizə bir oğul verildi; hökmranlıq Onun çiyində olacaq; və Onun adı Ecazkar, Müşavir, Qüdrətli Allah, Əbədi Ata, Sülh Hökmüdarı adlandırılacaq’ [Yeşaya 9:6].”

“Danielin birbaşa Allahdan aldığı işıq xüsusilə bu son günlər üçün verilmişdi. Onun Şınarın böyük çayları olan Ulay və Hiddekel sahillərində gördüyü görüntülər indi yerinə yetməkdədir və əvvəlcədən xəbər verilmiş bütün hadisələr tezliklə baş vermiş olacaqdır.” Manuscript Releases, cild 16, 333, 334.

Müqəddəs Ruh peyğəmbərliyin verilməsində və Danielin son görüntüsünün “hadisələrini” elə “formalaşdırdı” ki, birinci fəsil (on), son fəsil (on iki) kimi, axır günlərdə Allahın xalqının təcrübəsini təmsil edir. “Xüsusilə bu son günlər üçün verilmiş” Hiddekel çayının nurunu təşkil edən həmin üç fəslin formalaşdırılması “həqiqət”in üçmərhləli tərifini daşımaq üçün nəzərdə tutulmuşdu. Birincinin sonuncu ilə uyğunluq təşkil etdiyi, ortanın isə üsyanı təmsil etdiyi bu quruluşda biz yalnız İbrani əlifbasının birinci, on üçüncü və son hərfi ilə yaradılmış İbrani “həqiqət” sözünün quruluşunu deyil, həm də Alfa və Omeqanın imzasını görürük.

Danielun onuncu fəsli həm iki min beş yüz iyirmi ilin “chazon” görüntüsünü, həm də iki min üç yüz ilin “mareh” görüntüsünü anlayan yüz qırx dörd mini müəyyən edir. Onlar yalnız bu iki görüntünü anlamaqla kifayətlənmirlər, həm də “görünüş”ün qadın cinsli və səbəb bildirən “marah” görüntüsünün hasil etdiyi imanla saleh sayılma təcrübəsinə malikdirlər.

Ağıl və can üçün, eləcə də bədən üçün qüvvənin səy vasitəsilə əldə edilməsi Allahın qanunudur. İnkişafı təmin edən məşqdır. Bu qanuna uyğun olaraq, Allah Öz Kəlamında zehni və ruhani inkişaf üçün vasitələr təmin etmişdir.

“Müqəddəs Kitab insanların bu həyat və ya gələcək həyat üçün hazırlanmış olmaları məqsədilə anlamaları gərəkən bütün prinsipləri ehtiva edir. Və bu prinsiplər hamı tərəfindən başa düşülə bilər. Onun təlimini dəyərləndirmək ruhuna malik olan heç kəs Müqəddəs Kitabdan tək bir parçanı oxuyub ondan müəyyən faydalı bir fikir əldə etmədən qala bilməz. Lakin Müqəddəs Kitabın ən dəyərli təlimi arabir və ya əlaqəsiz araşdırma ilə əldə edilmir. Onun möhtəşəm həqiqət sistemi tələsik və ya diqqətsiz oxucu tərəfindən dərk ediləcək şəkildə təqdim edilməmişdir. Onun xəzinələrinin bir çoxu səthin çox dərinliklərindədir və yalnız səylə aparılan araşdırma və davamlı səy vasitəsilə əldə oluna bilər. O böyük bütövü təşkil edən həqiqətlər axtarılıb tapılmalı və bir yerə toplanmalıdır, ‘buradan bir az, oradan bir az.’ Yeşaya 28:10.”

“Beləliklə araşdırılıb bir araya gətirildikdə, onların bir-birinə mükəmməl şəkildə uyğunlaşdırıldığı görünəcək. Hər bir İncil digərlərinə əlavəni təşkil edir, hər bir peyğəmbərlik başqa birinin izahıdır, hər bir həqiqət isə başqa bir həqiqətin inkişafıdır. Yəhudi nizamının tipləri Müjdə vasitəsilə aydınlaşdırılır. Allahın Kəlamındakı hər bir prinsipin öz yeri, hər bir faktın öz mənası vardır. Və tam quruluş həm niyyətində, həm də icrasında Öz Müəllifinə şahidlik edir. Belə bir quruluşu Sonsuz Olandan başqa heç bir ağıl nə təsəvvür edə, nə də formalaşdırırdı bilərdi.

Müxtəlif hissələri araşdırarkən və onların qarşılıqlı əlaqəsini öyrənərkən, insan aqlının ən yüksək qabiliyyətləri gərgin fəaliyyətə səslənir. Heç kəs belə bir tədqiqatla məşğul olub zehni qüdrətini inkişaf etdirmədən qala bilməz.

“Həqiqəti araşdırıb üzə çıxarmaqda və onu bir yerə toplamaqda olduğu kimi, Müqəddəs Kitabın öyrənilməsinin zehni dəyəri təkcə bunda deyil. O, həm də təqdim olunan mövzuları qavramaq üçün tələb olunan səydədir. Yalnız adi, gündəlik məsələlərlə məşğul olan ağıl cılızlaşır və zəifləyir. Əgər o, heç vaxt böyük və geniş əhatəli həqiqətləri dərk etməyə sövq edilməzsə, bir müddətdən sonra inkişaf gücünü itirir. Bu cür tənəzzülə qarşı bir mühafizə vasitəsi və inkişaf üçün bir təkan olaraq heç nə Allahın Kəlamının öyrənilməsi ilə müqayisə oluna bilməz. Əqli tərbiyə vasitəsi olaraq Müqəddəs Kitab hər hansı başqa kitabdan, yaxud bütün başqa kitabların birgə təsirindən daha təsirlidir. Onun mövzularının əzəməti, ifadələrinin ləyaqətli sadəliyi, təsvirlərinin gözəlliyi düşüncələri başqa heç nəyin bacarmadığı şəkildə canlandırır və yüksəldir. Heç bir başqa tədqiqat vəhyin heyratamiz həqiqətlərini qavramaq səyinin verdiyi qədər zehni qüvvə bəxş edə bilməz. Beləliklə, Sonsuzun düşüncələri ilə təmasa gətirilən ağıl istər-istəməz genişlənir və möhkəmlənir.

“Müqəddəs Kitabın mənəvi təbiətin inkişafındakı gücü isə daha da böyükdür. Allahla ünsiyyət üçün yaradılmış insan, yalnız belə bir ünsiyyətdə öz həqiqi həyatını və inkişafını tapa bilər. Öz ən yüksək sevincini Allahda tapmaq üçün yaradılmış olduğundan, ürəyin arzularını sakitləşdirə, canın aclıq və susuzluğunu doyura biləcək şeyi o, başqa heç nədə tapa bilməz. Səmimi və öyrənməyə açıq ruhla Allahın kəlamını araşdıran, onun həqiqətlərini dərk etməyə çalışan kəs, onun Müəllifi ilə təmasa gətiriləcəkdir; və öz seçimi istisna olmaqla, onun inkişaf imkanlarının heç bir həddi yoxdur.

Üslub və mövzu dairəsinin genişliyində Müqəddəs Kitab hər bir zehni maraqlandıra, hər bir qəlbə xitab edə biləcək bir şeyə malikdir. Onun səhifələrində ən qədim tarix; həyata ən sadıq tərcümeyi-hal; dövlətin idarə olunması, ailə ocağının tənzimlənməsi üçün elə idarəetmə prinsipləri vardır ki, insan hikməti onlara heç vaxt bərabərini gətirə bilməmişdir. O, ən dərin fəlsəfəni, ən şirin və ən ülvi, ən coşğun və ən təsirli poeziyanı ehtiva edir. Hətta bu cür nəzərdən keçirildikdə belə, Müqəddəs Kitabın yazıları dəyər baxımından hər hansı insan müəllifinin əsərlərindən ölçüyəgəlməz dərəcədə üstündür; lakin böyük mərkəzi fikirlə əlaqəsi içində nəzərdən keçirildikdə, onların əhatə dairəsi sonsuz dərəcədə daha geniş, dəyəri isə sonsuz dərəcədə daha böyükdür. Bu fikrin işığında baxıldıqda, hər bir mövzu yeni bir əhəmiyyət qazanır. Ən sadə şəkildə ifadə olunmuş həqiqətlərin içində belə göylər qədər uca və əbədiyyəti əhatə edən prinsiplər vardır.

“Müqəddəs Kitabın mərkəzi mövzusu, bütün kitab boyunca digər bütün mövzuların ətrafında toplandığı mövzu, xilas planı, insan canında Allahın surətinin bərpa olunmasıdır. Edəndə elan edilmiş hökmdə ümidə dair ilk işarədən başlayaraq Vəhy kitabının o son şanlı vədinədək — ‘Onlar Onun üzünü görəcəklər və Onun adı onların alınlarında olacaqdır’ (Vəhy 22:4) — Müqəddəs Kitabın hər bir kitabının və hər bir parçasının əsas məzmunu bu ecazkar mövzunun açılmasıdır, — insanın yüksəldilməsi, — Allahın qüdrəti, ‘Rəbbimiz İsa Məsih vasitəsilə bizə qələbə verən’ qüdrət. 1 Korinfilərə 15:57.” Təhsil, 123–125.

Az əvvəl sitat gətirilmiş parçadan aydın olur ki, Müqəddəs Kitab, ədəbiyyatın hansı sahəsindən nəzərdən keçirilsə də, hər bir bəşəri məhsuldan qat-qat üstündür. Bacı Uayt belə demişdir: “Onun səhifələrində ən qədim tarix; həyata ən sadıq tərcümeyi-hal; dövlətin idarə olunması, ailənin nizamlanması üçün idarəçilik prinsipləri — bəşəri hikmətin heç vaxt bərabər tuta bilmədiyi prinsiplər vardır. O, ən dərin fəlsəfəni, ən şirin və ən ülvi şeiri, ən coşğun və ən təsirli olanı ehtiva edir”, və “belə bir quruluşu Sonsuzun zəhnindən başqa heç bir ağıl nə düşünə, nə də formalaşdırırsa bilər.”

Ədəbiyyatın quruluşunu təmin edən qaydaları müəyyənləşdirən bəşəriyyətin qəbul edilmiş bütün qaydaları Müqəddəs Kitab tərəfindən aşılır. Bəşəriyyətin universitetlərində təqdim olunan, adi və ya daha aşağı səviyyəli ədəbiyyatla insan ədəbiyyatının şah əsərləri arasındakı fərqi müəyyənləşdirən prinsiplərin hamısı Müqəddəs Kitab tərəfindən geridə qoyulur. Bunu nəzərdə tutaraq, bütün Müqəddəs Kitabın peyğəmbərlik şəhadətinin zirvə nöqtəsinin Danielin son görüntüsündə təmsil olunduğunu qəbul etmək yerinə düşər. O, peyğəmbərlik şəhadətinin baş daşıdır və insan ədəbiyyatında Daniel kitabının on birinci fəslində, birinci ayədən başlayıb on ikinci fəslin dördüncü ayəsinə qədər davam edən şəhadətə yaxınlaşan heç bir kulminasiya yoxdur.

Vəhy kitabında Müqəddəs Kitabın bütün kitabları bir araya gəlir və sona çatır; həmçinin Vəhydə Daniel kitabında olduğu kimi eyni peyğəmbərlik xətləri yenidən götürülür, lakin bir-birilə münasibətdə Daniel kitabı ilk zikr, Vəhy isə son zikrdir. Hər şey ilk zikrdə mövcuddur və hər şey Daniel kitabında mövcuddur; kitabın zirvəsi isə Hiddekel çayı yanında verilən görüntüdür. Həmin görüntüdə təsvir olunan hadisələrin zirvə nöqtəsi qırxıncı ayədə başlayır və kitab on ikinci fəslin dördüncü ayəsində möhürlənənədək davam edir. Bu ayələr, Sister White də daxil olmaqla, qədim dövrlərin müqəddəs adamları tərəfindən indiyədək deyilmiş və ya yazıya alınmış hər bir peyğəmbərlik həqiqətinin möhtəşəm finalını təmsil edir.

On birinci fəsildə həmin nəticəyə aparıb çıxaran şey, fəsil daxilində yer alan tarixlərdir; bunlar on birinci fəslin son altı ayəsinin düzgün başa düşülməsinə şahidlik edir; həmin ayələrdə əjdahanın, vəhşi heyvanın və yalançı peyğəmbərin üçqat düşmənləri indi dünyanı insanın möhlət dövrünün sonuna doğru aparırlar. Bacı Uayt bu daxili prinsipi birbaşa müəyyən edir.

“İtirməyə vaxtımız yoxdur. Önümüzdə çətin zamanlar var. Dünya müharibə ruhu ilə çalxalanır. Tezliklə peyğəmbərliklərdə haqqında deyilən sıxıntı səhnələri baş verəcək. Daniel kitabının on birinci fəslindəki peyğəmbərlik öz tam yerinə yetməsinə demək olar ki, çatmışdır. Bu peyğəmbərliyin yerinə yetməsi ilə bağlı baş vermiş tarixin çox hissəsi yenidən təkrarlanacaq. Otuzuncu ayədə elə bir qüvvədən bəhs edilir ki, o, ‘kədərlənəcək, geri dönəcək və müqəddəs əhdə qarşı qəzəblənəcək; belə də edəcək; hətta geri dönüb müqəddəs əhdi tərk edənlərlə anlaşıacaq. Qoşunlar onun tərəfində duracaq, onlar istehkamlı məbədi murdarlayacaq, gündəlik qurbanı aradan qaldıracaq və viranəlik gətirən iyrəncliyi qoyacaqlar. Əhdə qarşı pislik edənləri yaltaqlıqla yoldan çıxaracaq; lakin öz Allahını tanıyan xalq qüvvətli olacaq və böyük işlər görəcək. Xalq arasında anlayışlı olanlar çoxlarını öyrədəcək; yenə də onlar uzun günlər qılınca, alovla, əsarətlə və talanla yıxılacaqlar. Onlar yıxıldıqları zaman azacıq kömək alacaqlar; amma çoxları onlara yaltaqlıqla qoşulacaq. Anlayışlılardan bəziləri isə sınaqdan keçirilmələri, təmizlənmələri və ağardılmaları üçün son vaxta qədər yıxılacaqlar; çünki bu, hələ təyin olunmuş bir vaxta qədərdir. Padşah öz istəyinə görə hərəkət edəcək; özünü hər bir allahdan üstün tutub ucaldacaq və allahların Allahına qarşı heyrətamiz sözlər söyləyəcək; qəzəb tamam olana qədər də uğur qazanacaq; çünki müəyyən edilmiş olan yerinə yetiriləcək.’ Daniel 11:30–36.”

“Bu sözlərdə təsvir olunanlara bənzər səhnələr baş verəcəkdir. Biz görürük ki, Şeytan Allah qorxusu qarşılarında olmayan insan zehnlərini sürətlə öz nəzarəti altına alır. Qoy hamı bu kitabın peyğəmbərliklərini oxusun və anlasın, çünki biz indi haqqında danışılmış məşəqqət vaxtına daxil oluruq:

“Və o zaman xalqının övladları üçün duran böyük başçı Mikayıl ayağa qalxacaq; və elə bir fəlakət vaxtı olacaq ki, millət mövcud olandan həmin vaxta qədər onun bənzəri olmayıb; və o zaman sənin xalqın, kitabda yazılmış tapılanların hər biri xilas ediləcək. Və yerin torpağında yatanların çoxu oyanacaq, bəziləri əbədi həyata, bəziləri isə rüsvayçılığa və əbədi nifrətə. Müdrik olanlar göy qübbəsinin parlaqlığı kimi parlayacaq; çoxlarını salehliyə döndərənlər isə əbədi olaraq, sonsuzadək ulduzlar kimi. Amma sən, ey Daniel, sözləri qapat və kitabı axır zamanadək möhürlə: çoxları ora-bura qaçacaq və bilik artacaq.’ Daniel 12:1–4.” Manuscript Releases, number 13, 394.

Bu parçadakı mətnində Sister White əvvəlcə Daniel kitabının on birinci fəslinə istinad edir, sonra isə “bu peyğəmbərliyin yerinə yetməsi ilə baş vermiş tarixin böyük bir hissəsinin təkrarlanacağı” prinsipini müəyyənləşdirir. Daha sonra o, otuzuncu ayədən otuz altıncı ayəyə qədər olan hissəni birbaşa sitat gətirir və ardınca belə deyir: “bu sözlərdə təsvir olunanlara bənzər səhnələr baş verəcəkdir.” Otuzuncu ayədən otuz altıncı ayəyə qədər olan hissəni göstərdikdən və həmin ayələrə bənzər səhnələrin baş verəcəyini söylədikdən sonra, o, sınaq müddətinin bağlanması müəyyən edir; bu da on ikinci fəslin birinci ayəsində Mikailin ayağa qalxması zamanı baş verir. Bunu etməklə, o, həmin yeddi ayəni ayırır və onları Mikailin ayağa qalxmasından dərhal əvvəl gələn tarixin içərisinə yerləşdirir.

Otuzdan otuz altıncı ayələrə qədər olan ayələrin tarixçəsinə və onların Daniel 11-in qırxıncıdan qırx beşinciyə qədər olan ayələri ilə necə paralellik təşkil etdiyinə bir dəfədən çox müraciət etmişik; indi isə həmin son altı ayədə təkrarlanan on birinci fəsildəki peyğəmbərlik tarixinin digər dövrlərini nəzərdən keçirməyə başlayacağıq. Lakin bunu etməzdən əvvəl, otuzdan otuz altıncı ayələrə qədər olan ayələrin qırxıncıdan qırx beşinciyə qədər olan ayələrlə paralelliyinin qısa xülasəsini bir daha təqdim edəcəyik.

Otuzuncu ayə bütperəst Romadan papalıq Romasına keçidi qeyd edir. Bu keçid tarixi 330, 508, 533 və 538-ci illər kimi tarixləri müəyyən edən müxtəlif peyğəmbərlik mətnlərində ele alınır. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində dördüncü padşahlıqdan beşinci padşahlığa keçiddə başqa peyğəmbərlik nişanələri də vardır, lakin otuz birinci ayədə bütperəst Roma, 496-cı ildə Klovisin təmsalında təmsil olunduğu kimi, papalıq üçün ayağa qalxır. Ayədə ilkin olaraq Klovisin təmsalında təmsil olunan bütperəst qüvvələr 508-ci ilə qədər papalığın yüksəlişinə qarşı olan hər cür bütperəst müqaviməti (gündəlik olanı) aradan qaldırmaq işini yerinə yetirirlər. Həmin dövrlərin müharibəsi bu tarix ərzində “qüvvət məbədi” ilə təmsil olunan Roma şəhəri üzərinə dağıntı gətirir və 538-ci ilə qədər bütperəst qüvvələr papalığı yer üzünün taxtına oturdurlar; o da bundan sonra Orlean Şurasında bazar günü qanunu qəbul edir.

Otuz ikinci ayədən otuz altıncı ayəyədək olan ayələr papalığın qaranlıq əsrlərin min iki yüz altmış ili ərzində Allahın sadıqlərinə qarşı apardığı qatil müharibəni müəyyən edir. Nəhayət, otuz altıncı ayədə papalıq öz sonuna çatır. Qırxıncı ayədə Reyqan antixristlə gizli ittifaq yaratdı; bu, 508-ci ilin təmsil etdiyi kimi, protestantlığın müqavimətinin aradan qaldırılmış olduğunu göstərirdi. Reyqanın maliyyə vəsaitlərini və hərbi qüdrəti səfərbər etməsi, 496-cı ildə papalıq üçün ayağa qalxan “qollar”la əvvəlcədən təmsil olunmuşdu. Roma şəhəri ilə təmsil edilən bütperəst Romanın qüvvət məbədinin dağıdılması, tezliklə gələcək bazar qanununda ABŞ Konstitusiyasının məhvini təmsil edir, çünki Konstitusiya Birləşmiş Ştatlar üçün qüvvət məbədidir. Bazar qanununda papalıq bir daha, 538-ci ilin təmsil etdiyi kimi, yer üzünün taxtına oturdulacaq.

Sonra Qaranlıq Əsrlərdə 538-ci ildən 1798-ci ilədək olduğu kimi, Allahın sadıqlərinə qarşı yönəldilən ölümcül papalıq təqibinin son dövrü başlayacaq. Bu isə, min iki yüz altmış il ərzində tərəqqi etmiş papalığın ölümcül yaranın qəzəbinə məruz qaldığı 1798-ci ilin təmsil etdiyi kimi, Mikayıl ayağa qalxdıqda, insanın sınaq müddətinin başa çatmasına gətirib çıxaracaq.

Biz bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Bir dəfə Nyu-York şəhərində olarkən, gecə vaxtı mənə göyə doğru mərtəbə üstünə mərtəbə yüksələn binaları seyr etmək tapşırıldı. Bu binaların odadavamlı olduğuna zəmanət verilirdi və onlar öz sahiblərini və inşaçılarını şöhrətləndirmək üçün tikilirdi. Bu binalar getdikcə daha da yüksəlirdi və onlarda ən bahalı materiallardan istifadə olunurdu. Bu binaların mənsub olduğu şəxslər öz-özlərinə belə sual vermirdilər: “Allahı ən yaxşı şəkildə necə izzətləndirə bilərik?” Rəbb onların düşüncələrində deyildi.

“Mən düşündüm: “Ah, kaş ki, öz vəsaitlərini belə sərf edənlər öz yollarını Allahın gördüyü kimi görə biləydilər! Onlar möhtəşəm binalar ucaldılar, lakin Kainatın Hakiminin nəzərində onların plan qurması və tədbirlər görməsi necə də ağılsızdır! Onlar ürəyin və zehnin bütün qüvvələri ilə Allahı necə izzətləndirə biləcəklərini araşdırmırlar. Onlar bundan — insanın birinci vəzifəsindən — gözlərini yayındırıblar.”

“Bu uca binalar yüksəldikcə, sahibləri özlərini məmnun etmək və qonşularının paxıllığını oyatmaq üçün işlədə biləcəkləri pula sahib olduqları üçün iddialı qürurla sevinirdilər. Onların bu yolla sərmayə qoyduqları pulun böyük bir hissəsi sıxıntı vermək, yoxsulları amansızcasına əzmək yolu ilə əldə edilmişdi. Onlar unudurdular ki, göydə hər bir iş əməliyyatının hesabı aparılır; hər bir ədalətsiz sövdələşmə, hər bir saxta əməl orada qeydə alınır. Elə bir vaxt gəlir ki, insanlar öz fırıldaqçılıqları və təkəbbülləri içində Rəbbin onlara aşmağa izin verməyəcəyi bir həddə çatacaqlar və onlar öyrənəcəklər ki, Yehovanın səbir və təhəmmülünün bir həddi vardır.

“Sonra gözlərim önündən keçən mənzərə yanğın həyəcanı idi. Adamlar uca və guya odadavamlı binalara baxıb deyirdilər: ‘Onlar tamamilə təhlükəsizdirlər.’ Lakin bu binalar sanki qətrədən düzəldilmiş kimi yanıb məhv oldular. Yanğınsöndürən maşınlar bu dağıntının qarşısını almaq üçün heç nə edə bilmirdi. Yanğınsöndürənlər maşınları işlədə bilmirdilər.”

“Mənə belə öyrədilib ki, Rəbbin vaxtı gəldikdə, əgər məğrur və şöhrətpərəst insanların ürəklərində heç bir dəyişiklik baş verməmiş olsa, adamlar görəcəklər ki, xilas etməkdə qüdrətli olan əl, məhv etməkdə də qüdrətli olacaq. Heç bir dünyəvi qüvvə Allahın əlini saxlaya bilməz. Binaların inşasında elə bir material işlədilər bilməz ki, Allahın Öz qanununa etinasızlıqlarına və eqoist şöhrətpərəstliklərinə görə insanlara əvəz vermək üçün təyin etdiyi vaxt gəldikdə, onları məhvdən qoruya bilsin.”

“Hətta maarifçilər və dövlət xadimləri arasında belə, cəmiyyətin indiki vəziyyətinin əsasında duran səbəbləri dərk edənlər çox deyil. İdarəçilik sükanını əlində tutanlar əxlaqi pozğunluq, yoxsulluq, səfillik və artan cinayətkarlıq problemini həll etməyə qadir deyillər. Onlar iqtisadi fəaliyyəti daha etibarlı bir əsas üzərində qurmaq üçün əbəs yerə mübarizə aparırlar. Əgər insanlar Allahın Kəlamının təliminə daha çox diqqət yetirsəydilər, onları çaşdıran problemlərin həllini tapardılar.”

“Müqəddəs Yazılar Məsihin ikinci gəlişindən dərhal əvvəl dünyanın vəziyyətini təsvir edir. Quldurluq və zülm yolu ilə böyük sərvətlər toplayan adamlar haqqında belə yazılmışdır: “Siz axır günlər üçün özünüxə xəzinə yığmısınız. Baxın, tarlalarınızı biçən fəhlələrin sizdən hiylə ilə saxlanılmış əməkhaqqı fəryad edir; biçinçilərin fəryadı isə Səbaot Rəbbinin qulaqlarına çatmışdır. Siz yer üzündə ləzzət içində yaşamış və kefə dalmışsınız; ürəklərinizi qırğın günü

üçün kökəltmisiniz. Siz salehi məhkum edib öldürmüşünüz; o da sizə müqavimət göstərmir.”
Yaqub 5:3–6.

“Lakin dövrün tezliklə yerinə yetən əlamətlərinin verdiyi xəbərdarlıqları kim oxuyur? Dünyapərəstlər üzərində bu, hansı təəssüratı yaradır? Onların münasibətində hansı dəyişiklik görünür? Nuh dövrü dünyasının sakinlərinin münasibətində görünəndən artıq heç nə. Dünyəvi işlərə və ləzzətlərə qapılmış tufandan əvvəlki insanlar “Daşqın gəlib hamısını aparanadək anlamadılar.” Matta 24:39. Onlara göydən göndərilmiş xəbərdarlıqlar verilmişdi, lakin onlar qulaq asmaqdan imtina etdilər. Bu gün də dünya, Allahın xəbərdarlıq edən səsinə tamamilə məhəl qoymadan, əbədi məhvə doğru tələsir.

“Dünya müharibə ruhu ilə çalxalanır. Daniel kitabının on birinci fəslinin peyğəmbərliyi demək olar ki, tam yerinə yetmişdir. Tezliklə peyğəmbərliklərdə bəhs olunan müsibət səhnələri baş verəcəkdir.” Testimonies, cild 9, 12–14.